

Sygn. akt V Ca 634/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	del. Wiesława Śmich
Protokolant:	sekr. sąd. Jakub Ośka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) sp. z o. o. z siedzibą w W.)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda i pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 10 lipca 2018 r., sygn. akt II C 1120/18

- zmienia zaskarżony wyrok w jego punkcie pierwszym w ten sposób że, wskazaną w nim kwotę 400 (czterystu) euro zastępuje kwotą 800 (osiemset) euro, eliminuje punkt drugi zaś punktowi trzeciemu nadaje numer dwa o treści „zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) sp. z o. o. z siedzibą w W.) kwotę 947 (dziewięćset czterdzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu”;
- oddala apelacje pozwanego;
- zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) sp. z o. o. z siedzibą w W.) kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Wiesława Śmich

Sygn. akt V Ca 634/19

UZASADNIENIE

Pozwami wniesionymi w dniu 16 lutego 2018 roku powódka (...) sp. z o. o. w W. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 października 2017 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za opóźniony lot, a także o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania.

Pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie: 1. zasądził od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz powódki (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę w wysokości 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5.5 punktów procentowych za okres od dnia 14 października 2017 r. do dnia zapłaty; 2. w pozostałej części powództwo oddalił; 3. pozostawił strony przy poniesionych kosztach postępowania sądowego.

Apelację od wyroku wniosły obie strony.

Powód zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo tj. co do pkt. 2 i 3. Wyrokowi zarzucił :

I. naruszenie przepisów prawa procesowego:

1. art. 229 k.p.c. poprzez brak ustalenia, że okoliczność ile osób o nazwisku M. O. podróżowało lotem nr (...) w dniu 24 sierpnia 2017 r. była ostatecznie bezsporna między stronami co w konsekwencji doprowadziło Sąd I instancji do błędnego przekonania, że Powód nie podolał ciężarowi dowodu z tym zakresie, a zatem powództwo podlegało oddaleniu w części,

2. art. 232 zdanie pierwsze k.p.c. poprzez błędne ustalenie, że Powód nie podolał ciężarowi dowodu - nie udowodnił, że spornym lotem podróżowały dwie osoby o nazwisku M. O., co w konsekwencji mogło mieć wpływ na treść Wyroku, tj. oddalenie powództwa w zakresie jednej ze spraw połączonych,

3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wybiórczą ocenę materiału dowodowego, w szczególności pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego, że nie tylko ilość kart podkładowych ale i treść umów cesji oraz potwierdzeń zawarcia umów przelewu wierzytelności świadczą o tym, że spornym lotem podróżowały dwie osoby o takim samym imieniu i nazwisku, co miało wpływ na oddalenie powództwa w zakresie jednego z poprzedników prawnych Powoda,

4. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na ustaleniu wbrew logice i doświadczeniu dowodowemu, że w realiach niniejszej sprawy występował jeden poprzednik prawny Powoda (jedna osoba kupiła dwa bilety, dwukrotnie przystąpiła do odprawy na ten sam lot i dwukrotnie przelała wierzytelność dotyczącą roszczeń odszkodowawczych), co mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Powód wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dodatkowej kwoty 400 euro (1674,00 zł według kursu NBP na dzień wniesienia powództwa) wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 14 października 2017 roku oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu za I i II instancję według norm przepisanych,

Apelację od wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części tj. co do pkt. 1 i 3. Wyrokowi zarzucił:

I. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 [dalej: „Rozporządzenie”],

- poprzez jego zastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do uznania powództwa i obowiązku wypłaty odszkodowania na rzecz powoda, pomimo faktu, iż w przedmiotowym stanie faktycznym żaden rejs nie został odwołany;

II. naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. art. 233 kodeksu postępowania cywilnego,

- poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, tym samym pominięcie dowodów załączonych do odpowiedzi na pozew, jak również twierdzeń pozwanej co do faktu, iż rejs został opóźniony w

związku ze zderzeniem z ptakiem, która stanowi okoliczność nadzwyczajną, co zostało potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

- poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz uznanie, iż „pozwany nie wykazał, aby zaistniałe w sprawie opóźnienie lotu było wynikiem okoliczności niezwiązanych z prowadzoną działalnością lotniczą i aby jego wystąpienie mogło zaistnieć niezależnie od sposobu prowadzenia działalności przez skarżącego”, podczas gdy wszechstronna i całościowa analiza materiału dowodowego w sprawie, prowadzi do twierdzeń przeciwnych.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części i oddalenie powództwa wraz z zasądzeniem kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego od powoda na rzecz pozwanej według norm przepisanych., ewentualnie o uchylenie w części zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała na uwzględnienie w całości, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku i zasądzeniem dodatkowo dochodzonej kwoty w wysokości 400 EURO, jak również zmianą orzeczenia w zakresie kosztów postępowania.

Apelacja pozwanej podlegała oddaleniu w całości.

Sąd Odwoławczy nie podziela całości ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji. Stwierdzić należy, iż nie wszystkie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy mają oparcie w należycie zebranych w sprawie i właściwie ocenionych materiale dowodowym.

Jednocześnie Sąd II instancji nie podziela dokonanej przez Sąd I instancji oceny prawnej stanu faktycznego sprawy, co musiało doprowadzić do zmiany orzeczenia Sądu Rejonowego zapadłego w niniejszej sprawie. Zarzuty podniesione w apelacji powoda dotyczące naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., art. 232 zd. 1 k.p.c. okazały się zasadne.

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie wystarcza przekonanie strony o innej, niż przyjął sąd wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (por. Sąd Najwyższy m.in. w orzeczeniach z 6 listopada 1998 r., sygn. akt II CKN 4/98, z 10 kwietnia 2000 r., sygn. akt V CKN 17/2000). Konieczne jest zatem dla skuteczności takiego zarzutu wykazanie wyżej wspomnianych uchybień przy użyciu argumentów jurydycznych. W konsekwencji samo zaprezentowanie odmiennego stanu faktycznego, wynikającego z własnego przekonania o wspomnianej wyżej wadze dowodów jest niewystarczające, podobnie jak ograniczenie się do zanegowania ustaleń faktycznych sądu. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sprawie niniejszej dopuścił się naruszenia niniejszego przepisu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy nie prawidłowo ustalił, że powód nie sprostował wymogom określonym w art. 6 k. c. w zakresie udowodnienia, iż lotem numer (...)podróżowały dwie osoby. Zgodnie art. 6 k. c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z danego faktu wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie niewątpliwie ciężar udowodnienia okoliczności, że pasażerami lotu były dwie, a nie jedna osoba obciążał pozwanej. Normą procesową dla wskazanego przepisu materialnego jest art. 232 k. p. c, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Obowiązek ten ma charakter procesowy, co oznacza, iż nie może być on od strony wyegzekwowany, jednakże zaniechanie udowodniania swoich roszczeń może skutkować ujemnymi sankcjami nawet w postaci negatywnego dla danej strony wyniku procesu. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18 stycznia 2012 roku, I ACa 1320/11).

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonując prawidłowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy winien ustalić, iż pasażerami lotu z K. do S. w dniu 24 sierpnia 2017 roku były dwie osoby o tym samym nazwisku M. O. . Fakt ten wynika niezbiec z ilości wystawionych kart pokładowych tzn. dwóch, jak również treść umów cesji oraz potwierdzeń zawarcia umów przelewu wierzytelności. Należy zgodzić się z apelującą stroną powodową, iż już sam fakt posiadania dwóch kart pokładowych na ten sam lot, wystawionych na to samo imię i nazwisko pasażera jest wystarczający, do przyjęcia, iż rzeczywiście byli to dwaj różni pasażerowie. Należy podkreślić, iż w karatach pokładowych są wskazane różne miejsca pasażerów na (...) K.- W. tj. numer (...) oraz (...) zaś na (...) W.- S. miejsca (...)i (...). Już sama analiza numeracji miejsc wskazuje, iż karty pokładowe zostały wystawione na to samo nazwisko, ale na inne numery miejsc, za to sąsiadujące ze sobą. Świadczy to niewątpliwie o tym, że podróż dotyczyła dwóch różnych osób, biorąc pod uwagę identyczność brzmienia nazwisk i imion- najprawdopodobniej spokrewnionych ze sobą, a co najmniej znających się, tym bardziej, że karty te zostały wystawione na miejsca znajdujące się bezpośrednio obok siebie. Ponadto stwierdzić należy, iż do akt przedstawione dwie różne umowy przelewów wierzytelności tj. numer (...) oraz (...) i potwierdzeń zawarcia umowy wierzytelności. Zauważyć należy, że również pobieżna analiza złożonych umów cesji pozwala stwierdzić, iż dokumenty te zostały podpisane przez dwie różne osoby, co wynika z porównania z kolei z cech graficznych złożonych pod nimi podpisów. Z tego względu Sąd Okręgowy zgadza się z powodem, iż zostało wykazane, iż uczestnikami opóźnionego lotu numer (...) były dwie osoby, a co za tym idzie odszkodowanie z tego tytułu winno być wypłacone na podstawie każdej z umów cesji.

Z tego względu zarzut naruszenia prawa procesowego okazał się zasadny, a co za tym idzie Sąd Rejonowy nie miał podstaw do oddalenia powództwa w zakresie żądania zapłaty pozostałej dochodzonej kwoty w wysokości 400 EURO tj. za drugiego pasażera.

Przechodząc do oceny apelacji strony pozwanej, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie dopatrył się naruszenia zarzuconych Sądowi Rejonowemu przepisów prawa materialnego tj. tj. art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, jak również prawa procesowego tj. art. 233 § k.p.c.

Należy stwierdzić, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż przyczyna opóźnienia lotu numer (...) nie została spowodowana nadzwyczajnymi okolicznościami, które mogłyby skutkować zwolnieniem pozwanego z ponoszenia odpowiedzialności odszkodowawczej.

Wywołana przez zderzenie z ptakami uszkodzenie samolotu wykonującego lot poprzedzający tj. lot do K. faktycznie wpłynęło na opóźnienie lotu (...), którego dotyczy niniejsze postępowanie. Nie można jednak zgodzić się z pozwanym, iż opóźnienie to było spowodowane nadzwyczajnymi okolicznościami powodującymi zwolnienie go jako przewoźnika z obowiązku wypłaty odszkodowania za opóźniony lot przewidzianego w Rozporządzenia (WE) nr 261/2004. Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, iż konsekwencje opóźnień w transporcie lotniczym związane z opóźnieniem lotu poprzedzającego, dotyczą innego lotu rejsowego, zaś sama organizacja sposobu realizowania przewozów mieści się w ramach dyskrecjonalnych decyzji przewoźnika, obarczona jest pewnym ryzykiem związanym z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. W ocenie Sądu Okręgowego nie może negatywnymi konsekwencjami takich decyzji obciążać pasażerów. To przewoźnik kalkulując wysokość kosztów i spodziewanych zysków w ramach prowadzonej działalności gospodarczej samodzielnie decyduje, czy koszty związane z utrzymaniem tzw. maszyn zastępczych, rezerwowych przewyższają bądź nie, ewentualne, hipotetyczne koszty jakie będzie musiał ponieść w sytuacji opóźnienia lotów i związanymi z tym faktem roszczeniami odszkodowawczymi dochodzonymi przez pasażerów.

Z tych względów zarzuty podniesione w apelacji pozwanego nie mogły skutkować zmianą orzeczenia Sądu Rejonowego w zaskarżonej przez pozwanego części.

Reasumując Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok uwzględniając apelację powoda w całości na podstawie art. 386 k.p.c. Jednocześnie Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach za obie instancje orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.